

Sygn. akt III C 2140/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Irma Lorenc
Protokolant:	aplikant adwokacki Szymon Tofliński

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W.

przeciwko I. W.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt III C 2140/13

UZASADNIENIE

wyroku w postępowaniu uproszczonym

Powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w W. 14 stycznia 2013 r. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanej I. W. na swą rzecz 901,56 zł z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z której wierzytelności powód nabył na podstawie umowy cesji od (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. wraz z odsetkami ustawowymi od powyższej kwoty od dnia wniesienia pozwu i kosztami postępowania.

W dniu 22 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym w którym uwzględnił żądanie powoda w całości, a następnie postanowieniem z dnia 17 maja 2013 r. przekazał sprawę tutejszemu Sądowi w oparciu o przepis art. 505³⁶ § 1 kpc z uwagi na skuteczne wniesienie przez pozwaną sprzeciwu od tego nakazu.

W sprzeciwie od ww. nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Pozwana wskazała, iż żądanie zapłaty wskazanej w pozwie jest bezzasadne, albowiem mimo zawarcia umowy nie były świadczone na jej rzecz usługi telekomunikacyjne.

Na rozprawie w dniu 2 grudnia 2015 r. pozwana podniosła, że gdyby usługi telekomunikacyjne były na jej rzecz świadczone, to płaciłaby za nie. Brak świadczenia usług był powodem rozwiązania umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Pozwana (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. w dniu 19 stycznia 2012 r. zawarły umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Warunki świadczenia usług telekomunikacyjnych zostały określone w umowie, regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych w tym usługi powszechnej, cenniku usług telekomunikacyjnych – P. dla domu z umowami na czas określony, cenniku usług telekomunikacyjnych – usługi do wyboru i usługi dodatkowe lub regulaminach lub cennikach promocji lub ofert okresowych. Regulaminy i cenniki były integralnymi częściami umowy. Regulamin określał

w szczególności dane dotyczące usług, sposób i termin odstąpienia od umowy, sposób i termin rozwiązania umowy, zakres odpowiedzialności z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, wysokość odszkodowania oraz zasady i termin jego wypłaty. Z zawarciem umowy związane było przyznanie pozwanej ulg oraz skorzystanie przez nią z oferty promocyjnej „Przyłączenie w dobrej cenie”, której zasady zostały określone w cennikach, regulaminie promocji lub regulaminie oferty okresowej.

Umowa została zawarta na czas określony, który upływać miał z końcem 24 miesiąca, liczonego od dnia rozpoczęcia świadczenia usług. Rozpoczęcie świadczenia usług miało nastąpić do 21 dni od daty zawarcia umowy. Pozwana począwszy od dnia rozpoczęcia świadczenia usługi miała ponosić opłaty zgodnie z cennikami (...) spółki akcyjnej i fakturami VAT m. in.: jednorazową za przyłączenie zakończenia sieci do publicznej sieci telefonicznej, abonamentowe. Termin płatności ustalony został na 14 dni od dnia wystawienia faktury VAT. W przypadku rozwiązania umowy przez (...) spółkę akcyjną

z winy abonenta lub jej rozwiązania przez abonenta przed upływem okresu, na jaki została zawarta umowa, (...) spółka akcyjna zastrzegła w umowie możliwość żądania kary umownej związanej

z przyznaną abonentowi ulgą, promocją lub ofertą okresową pomniejszoną o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania, określona w umowie lub cennikach.

Dowód:

- umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 40-43.

(...) spółka akcyjna nie rozpoczęła świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz pozwanej w umówionym terminie, co skutkowało rozwiązaniem przez pozwaną umowy. W piśmie z 25 kwietnia 2012 r. poinformowała pozwaną o uznaniu jej reklamacji dotyczącej nieprawidłowo naliczonych opłat za abonament telefonicznych, w związku z brakiem realizacji zlecenia na przyłączenie telefonu. Faktura korygująca o łącznej kwocie 158,95 zł z VAT, miała zostać rozliczona w maju 2012 r. Pozwana została poinformowana, że przekazane zostało zlecenie do służb technicznych na realizację przyłączenia linii telefonicznej. Miało zostać ono zrealizowane po wycofaniu złożonej przez pozwaną rezygnacji.

Pismem z 3 czerwca 2012 r. obciążyła pozwaną kwotą 521,01 zł kary umownej z tytułu zwrotu przyznanej ulgi plan domowy taniej. (...) spółka akcyjna tego dnia wystawiła fakturę VAT, w której obciążyła pozwaną kwotą 319,48 zł brutto z tytułu usług telekomunikacyjnych oraz określiła saldo zobowiązań pozwanej na 840,49 zł.

Okoliczności niesporne, a nadto dowody :

- odpowiedź na reklamację k. 16,

- faktura VAT k. 38,

- nota obciążeniowa k. 39.

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. na podstawie umowy ramowej

o cyklicznej sprzedaży wierzytelności z 25 września 2012 r. przeniosła na powoda wierzytelność wobec pozwanej z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Powód 8 stycznia 2013 r. stwierdził, że w jego księdze rachunkowej w dziale wierzytelności pod numerem (...) ujawniona jest jako wierzytelność powoda kwota 901,56 zł przysługująca od pozwanej, na którą składa się 840,49 zł należności głównej oraz odsetki ustawowe naliczone od kwoty należności głównej za okres od 18 czerwca 2012 r. do 8 stycznia 2013 r. w kwocie 61,07 zł.

Powód pismem z 13 listopada 2012 r. wezwał pozwaną do zapłaty 884,79 zł.

Dowody :

- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu k. 35,
- umowa k. 36-37,
- wezwanie k. 44.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód dochodził od pozwanej zapłaty kwoty 840,49 zł, na którą składała się kwota 319,48 zł tytułem należności za usługi telekomunikacyjne oraz kwota 521,01 zł tytułem kary umownej. Powód wywodził swe roszczenia z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, z której wierzytelność miał nabyć w drodze umowy zawartej z (...) spółką akcyjną w W.. Pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z poprzednikiem prawnym powoda, lecz wskazywała, że mimo zawarcia umowy nie były na jej rzecz świadczone usługi telekomunikacyjne, gdyż nie podłączono w jej domu telefonu i z tej przyczyny uznawała roszczenia powoda za nieuzasadnione.

Zgodnie z przedstawioną przez powoda umową, zawartą między pozwaną a (...) spółką akcyjną w W., rozpoczęcie świadczenia usług na rzecz pozwanej miało nastąpić do 21 dni od daty zawarcia umowy, tj. od 19 stycznia 2012 r. Z udzielonej pozwanej dnia 24 kwietnia 2012 r. odpowiedzi na reklamację wynika, że (...) spółka akcyjna w W. w istocie aż do tego dnia, a zatem przez ponad trzy miesiące od zawarcia umowy, nie zrealizowała zlecenia na przyłączenie telefonu. Pozwana wskazywała w toku postępowania, że nigdy nie doszło do przyłączenia telefonu w jej domu, a tym samym, nie były na jej rzecz świadczone przez poprzednika prawnego powoda żadne usługi telekomunikacyjne. Skoro powód nie wykazał, by było inaczej, niż twierdziła pozwana, brak było podstaw do przyjęcia, że usługi te były wykonywane. Zgodnie z § 2 umowy, pozwana począwszy od dnia rozpoczęcia świadczenia usługi miała ponosić opłaty zgodnie z cennikami (...) spółki akcyjnej i fakturami VAT. Skoro świadczenia usług nie rozpoczęto, brak było podstaw do przyjęcia, że pozwana zobowiązana jest do zapłaty kwoty 319,48 zł wynikającej z faktury VAT z dnia 3 czerwca 2012 r. Wskazać należy, że umowa, z której powód wywodził swe roszczenia jest umową wzajemną – wierzyciel pozwanej nie mógł skutecznie domagać się spełnienia świadczenia pozwanej, skoro swego świadczenia nie spełnił.

Z kolei z przedstawionej przez powoda noty obciążeniowej wynika, że kwoty 521,01 zł domagał się od pozwanej jako kary umownej równoważnej kwocie przyznanej pozwanej ulgi. Regulaminy i cenniki, w których miała być określona wysokość przyznanej pozwanej ulgi, były integralnymi częściami umowy. Powód jednak nie przedstawił żadnego dokumentu, z którego wynikałaby wysokość przyznanej pozwanej ulgi, stanowiąca podstawę obliczenia kary umownej przewidzianej w § 4 ust. 3 umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, co uniemożliwia zweryfikowanie wysokości jego roszczenia w tym zakresie i przyjęcie, że w istocie pozwaną obciążał obowiązek zapłaty kary w tej właśnie wysokości.

Powód domagał się zapłaty przedmiotowej kary z uwagi na rozwiązanie przez pozwaną umowy przed upływem okresu, na jaki została zawarta umowa. Zdaniem Sądu konieczne stało się w niniejszej sprawie dokonanie oceny § 4 ust. 3 umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, przy uwzględnieniu art. 385¹ § 1 kc, zgodnie z którym postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują

jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). W ocenie Sądu nałożenie na konsumenta obowiązku zapłaty kary umownej w każdym przypadku rozwiązania umowy przed upływem jej obowiązywania, również gdy do rozwiązania umowy dochodzi z winy przedsiębiorcy, czyni postanowienie zawarte w § 4 ust. 3 umowy sprzecznym z dobrymi obyczajami i rażąco naruszającym jego interesy. Postanowienie to bowiem nie różnicuje sytuacji, w której konsument rezygnuje z dalszego wykonywania umowy przed upływem okresu, na który ją zawarto bez uzasadnionej przyczyny oraz sytuacji, w której dochodzi do rozwiązania umowy z uwagi na to, że kontrahent w ogóle nie przystąpił do jej wykonania. W tej sytuacji Sąd uznał, że postanowienie § 4 ust. 3 umowy zawiera klauzule abuzywne, a tym samym nie wiąże pozwanej.

Z tych przyczyn Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia powództwa, dlatego też je oddalił, orzekając jak w sentencji.